

Núm. de Protocol: AD-0113-1/04
TSA: 28/06

S E N T È N C I A NÚM. 39-2007

PARTS:

Apel·lant: J.C.S.
Representant: J.A.V.
Advocat: Bufet P.

Apel·lada: M.I. GOVERN
Representant: S.G. (P.M.M.)
Advocat : M.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 9 de juliol de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0113-1/04.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 24 de març de 2006 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. J.C.S. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de la resolució de 9 de juny de 2004, confirmada en reposició el 22 de setembre següent, i que es declarés l'obligació d'iniciar un expedient d'expropiació de les parcel·les designades com a 22a1 i 22a2 en el projecte de construcció del "vial contigu al riu Gran Valira, tram Santa Coloma-La Margineda (2ª fase)", o bé es reposessin els terrenys al seu estat anterior o, en darrer terme, es declarés la procedència d'una indemnització per import de 241.883'96 euros.

2n.- Disconforme amb els pronunciaments d'aquesta sentència, la representació del Sr. J.C.S. ha interposat recurs d'apel·lació, que fonamenta en la manca de validesa del conveni de cessió dels terrenys litigiosos, subscrit el mes de setembre de 2003 pel recurrent i l'Administració general, que l'interessat considera un mer esborrany, sense força obligatòria de cap classe. A més, al·lega que la contraprestació que preveu l'esmentat conveni és irrisòria i no es correspon amb el valor dels terrenys objecte de cessió.

3r.- La representació del M.I. Govern s'ha oposat al recurs, en considerar que resulta indiscutible la validesa del conveni de cessió subscrit el mes de setembre de 2003, que el recurrent va signar voluntàriament. D'altra banda, argumenta que l'agent ha obtingut importants plusvàlues com a conseqüència de la realització de l'obra pública, que ha millorat de forma notable l'accés a la propietat, al que cal afegir les obres de tancament i de reposició de l'accés que va realitzar l'Administració general.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquest procés versa sobre la validesa del conveni de cessió de terrenys subscrit per les parts el mes de setembre de

2003, que es refereix a les parcel·les designades com a 22a1 i 22a2 en el projecte de construcció del “vial contigu al riu Gran Valira, tram Santa Coloma-La Margineda (2ª fase)”. Mentre que l’Administració demandada sosté la plena eficàcia del conveni, el recurrent afirma que es tracta d’un simple esborrany, que va signar per equivocació, ja que creia que estava relacionat amb un anterior conveni de data 24 de juliol de 2003. En conseqüència, l’agent al·lega que l’ocupació de les parcel·les manca de títol que la legítimi, per la qual cosa sol·licita que s’iniciï un expedient d’expropiació o, de forma subsidiària, que es reposin els terrenys al seu estat anterior o, en darrer terme, que es declari la responsabilitat patrimonial de l’Administració, amb el reconeixement de la indemnització corresponent.

Tercer.- En termes generals, l’error és un vici de la voluntat, que consisteix en el coneixement equivocat d’una cosa o d’un fet, i que es basa en la ignorància o el coneixement incomplet de la realitat dels mateixos, o de la regla jurídica que els regula.

En aquest cas, no es planteja tant un error sobre la naturalesa o causa del contracte (*error in negotio*), sinó sobre la pròpia força d’obligar que deriva de la subscripció del document en què es va formalitzar el conveni. Ara bé, com diu la sentència apel·lada, no es pot considerar acreditada l’existència d’un error d’aquesta naturalesa, des del moment en què l’interessat va signar o rubricar tots els fulls de què consta el contracte, així com el plànol on es representen les parcel·les que eren objecte de la cessió. Com és objecte de coneixement i pràctica generalitzats, l’entrega d’un esborrany per efectuar el seu estudi i anàlisi no va acompanyada de la subscripció del mateix document i dels seus annexos, la qual, ben al contrari, constitueix la manifestació externa de la prestació del consentiment sobre el seu contingut.

En conseqüència, des d’aquest punt de vista, no es poden compartir els arguments de l’apel·lant sobre l’existència d’un vici del consentiment.

Quart.- El recurrent, que sens dubte és conscient de la dificultat de negar la validesa de la seva signatura en el conveni que documenta la cessió de les parcel·les, afegeix altres arguments encaminats a reforçar la invalidesa del contracte.

D’una banda, al·lega que el document apareix signat en una data indeterminada del mes de setembre de 2003. Sobre aquest punt s’ha de considerar que, per a què un error pugui invalidar la declaració de voluntat,

cal que sigui essencial, és a dir, que afecti els elements principals i determinants del negoci jurídic. En conseqüència, des d'aquesta perspectiva, la manca de consignació de la data del mes de setembre de 2003 en què es va signar el conveni constitueix un defecte accidental, que no afecta el nucli de la declaració de voluntat.

A més, s'al·lega que, quan es va subscriure el contracte, el Govern encara no havia aprovat la cessió, cosa que va tenir lloc el 26 de novembre següent. Aquest acord, que és necessari a efectes pressupostaris, no incideix en la manifestació de voluntat de l'agent i, en qualsevol cas, la posterior aprovació ha validat qualsevol vici que pogués presentar la intervenció del Ministre d'Ordenament Territorial, segons ho disposa l'article 49.2 del Codi de l'Administració.

També des d'aquesta perspectiva de l'aplicació de la normativa pressupostària, s'explica que, un cop obtinguda l'autorització del Govern, es preparés un nou document amb les dades corresponents, que apareix datat el 2 de desembre de 2003 i que havia de substituir l'anterior del mes de setembre del mateix any. Tanmateix, aquest darrer document ja va ser rebutjat per l'agent, que s'havia fet enrere de la seva decisió inicial de cedir els terrenys.

Ara bé, cap d'aquestes circumstàncies posa en qüestió que l'interessat va donar la seva conformitat a la cessió de les parcel·les, en el mes de setembre de 2003, i que va signar els documents corresponents, la qual cosa comporta la prestació irrevocable del consentiment, de manera que no s'aprecien elements determinants de la invalidesa de la cessió.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest recurs d'apel·lació, sense que sigui necessari examinar les altres al·legacions de les parts relatives a la responsabilitat patrimonial de l'Administració, que només s'hauria vist compromesa en el cas de què s'hagués considerat ineficaç la cessió de les parcel·les.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació del Sr. J.C.S. contra la sentència dictada el 24 de març de 2006 per la Secció

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.